

3. Direktiivi 2006/123 artikli 9 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid – mis eesmärgiga tagada piisav eluruumide pakkumine pikaajaliseks üürimiseks taskukohase hinnaga allutavad teatud tegevuse, mis seisneb möbleeritud eluruumide tasu eest korduvas ja lühiajalises üürileandmises ajutistele kasutajatele, kellele see ei muutu elukohaks, eelneva loa andmise korrale teatud kohalikes omavalitsusüksustes, kus surve üürile on eriti suur – on põhjendatud olulise avaliku huviga seotud põhjusega, milleks on püüd võidelda üürieluasemete nappuse vastu, ja proportsionaalsed taotletava eesmärgiga, kuna seda ei ole võimalik saavutada vähem piirava meetmega, eelkõige põhjusel, et tagantjärele tehtav kontroll toimuks liiga hilja selleks, et olla tõeliselt tõhus.
4. Direktiivi 2006/123 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, millega kehtestatakse kord, mis nõuab eelnevat luba möbleeritud eluruumide tasu eest üürileandmiseks, kui selle tegevuse tunnuseks on, et ruumid antakse üürile „korduvalt ja lühiajaliselt ajutistele kasutajatele, kellele see ei muutu elukohaks“, ning millega antakse kohalikele omavalitsustele õigus määrata nende õigusnormidega etteantud raamides kindlaks selles korras ette nähtud lubade väljastamise tingimused, võttes arvesse sotsiaalse mitmekesisuse eesmärki ning lähtudes eluasemeturu tingimustest ja vajadusest mitte süvendada elamispindade nappust, täiendades neid vajaduse korral hüvitamiskohustusega, mis seisneb selles, et samal ajal muudetakse eluruumiks mõni varem muus kasutuses olnud ruum, kui need väljastamise tingimused vastavad selle sättega kehtestatud nõuetele ning seda kohustust on võimalik täita tingimustel, mis on läbipaistvad ja kättesaadavad.

(¹) ELT C 35, 28.1.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 17. septembri 2020. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: JZ

(Kohtuasi C-806/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmine – Direktiiv 2008/115/EÜ – Artikkel 11 – Sisenemiskeeld – Kolmanda riigi kodanik, kelle suhtes on kohaldatud sisenemiskeeldu, kuid kes ei ole asjasse puutuva liikmesriigi territooriumilt kordagi lahkunud – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad selle kodaniku kõnealuses liikmesriigis viibimise eest ette vangistuse, kui see kodanik teadis, et tema suhtes on kohaldatud sisenemiskeeldu)

(2020/C 390/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

JZ

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel, ja eelkõige selle artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud, et riigis ebaseaduslikult viibivale kolmanda riigi kodanikule, kelle suhtes on direktiivis ette nähtud tagasisaatmismenetlus lõpule viidud, ilma et asjaomane isik oleks tegelikult liikmesriikide territooriumilt lahkunud, kohaldatakse vangistust, kui kuriteoks tunnistatud käitumine on määratletud viitega ebaseaduslikule riigis viibimisele, kui isik on teadlik sisenemiskeelust, mis kehtestati eelkõige varasema kriminaalkorras karistatuse tõttu või ohu tõttu, mida ta endast kujutab avalikule korrale või riigi julgeolekule, tingimusel et kuriteoks tunnistatud käitumist ei ole määratletud viitega sisenemiskeelu rikkumisele ja et need õigusnormid on piisavalt kättesaadavad ja täpsed ning kohaldamise seisukohast ettenähtavad, et vältida omavoli ohtu; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 122, 1.4.2019.